

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 024756 20 Uvp
Banja Luka, 8.12.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi „P.S.“ d.o.o. I.N.S. (u daljem tekstu: tužilac), zastupano po direktoru Z.K., a on po Zajedničkom odvjetničkom uredu – odvjetnika S.I.-L. i L.B. iz Č., protiv privremenog rješenja broj: ... od 22.4.2019. godine Ministarstva ... (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu produženja licence za priređivanje kladioničkih igara na sreću, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 024756 19 U od 18.2.2020. godine, u sjednici vijeća, održanoj 8.12.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba, podnesena protiv osporenog akta tuženog, bliže navedenog u uvodu ove presude, a njime je tužiocu, stav 1. dispozitiva, produžena licenca za priređivanje kladioničkih igara na sreću, a stavom 2. dispozitiva je određeno da to odobrenje važi do 19.9.2019. godine.

Odbijanje tužbe je obrazloženo zaključkom nižestepenog suda da je osporeni akt pravilan i zakonit, jer da je tužilac posjedovao licencu, izdatu s važenjem od deset (10) godina, za period od 16.03.2009. godine pa do 16.03.2019. godine; da je 14.09.2018. godine podnio zahtjev za produženje licence, prema članu 18. stav 3. Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/12), kojim je propisano da se zahtjev za produženje licence podnosi Upravi, najkasnije šest (6) mjeseci prije isteka roka na koji je licenca data; da je Zaključkom broj: ... od 14.03.2019. godine Uprava ... predmetni zahtjev odbacila, kao neblagovremen, uz primjenu odredbe člana 18. stav 3. Zakona o igrama na sreću; da je tuženi, u žalbenom postupku, rješenjem broj: ... od 18.04.2019. godine taj zaključak poništio, ocjenjujući zahtjev za produženje licence blagovremenim i da je tuženi, dana 22.04.2019. godine, osporenim privremenim rješenjem, odobrio produženje licence za priređivanje kladioničkih igara na sreću do 19.09.2019. godine, s pozivom na član 119. stav 3. Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 22/19), koji je stupio na pravni snagu 19.3.2019. godine, zaključujući da to što je tuženi donio osporen akt nakon šest mjeseci od podnošenja zahtjeva, nije od uticaja na zakonitost osporenog akta, s obzirom da se ima primjeniti novi propis, koji je, u međuvremenu, stupio na snagu.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava njenu zakonitost u skladu sa članom 35. stavom 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). U zahtjevu navodi da nije tražio poništenje osporenog akta u cijelosti, već u dijelu oznake tog rješenja, kao privremenog i u tački 2. dispozitiva, kojom je određeno da odobrenje važi do 19.9.2019. godine. Pojašnjava da je zahtjev za produženje licence od 16.3.2009. godine, a koja je izdata na period od 10 godina, to jest do 16.3.2019. godine, podnio blagovremeno dana 14.9.2018. godine, prema Zakonu o igramama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/12), šest mjeseci prije prestanka važenja odobrenja, ali da je prvostepeni organ taj zahtjev nezakonito odbacio. Tuženi je rješenjem od 18.4.2019. godine poništio taj zaključak i utvrdio da je zahtjev podnesen blagovremeno. Međutim, tuženi je u ponovljenom postupku donio privremeno rješenje, te produžio licencu do 19.9.2019. godine, pa je pogrešan zaključak nižestepenog suda da je to rješenje zakonito i pravilno, s obzirom da je doneseno pogrešnom primjenom Zakona o igramama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/19), koji nije bio na pravnoj snazi do momenta isteka prethodne licence, pa su osporenim aktom povrijeđena osnovna načela upravnog postupka i to član 6. i 7. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP). Upravni organi su nezakonito postupali na njegovu štetu, a sud je morao utvrditi povrede propisa o postupku, kao što je to učinjeno u rješenju Okružnog suda u Banjaluci broj: Gž-687/08 od 29.5.2008. godine, u kojem je nižestepeni sud utvrdio da „tražilac izvršenja ne može snositi štetne posljedice zbog neažurnog postupanja nižestepenog suda, kod činjenice da je predmetni prijedlog za dozvolu izvršenja podnesen na osnovu izvoda iz poslovnih knjiga, koji je, po tada važećem zakonu, imao karakter vjerodostojne isprave, a koji karakter nema po zakonu koji je na snazi u vrijeme odlučivanja po prijedlogu izvršenika“, o čemu se nižestepeni sud u pobijanoj presudi nije očitovao, iako je i taj prigovor istaknut u tužbi. S obzirom da je zahtjev za produženje licence podnio prema Zakonu o igramama na sreću iz 2012. godine, a dana 14.9.2018. godine, po tom zakonu je ispunjavao i uslove da mu se licenca produži na još 10 godina, jer je licenca isticala 16.3.2019. godine, kada još uvjek nije stupio na snagu Zakon o igramama na sreću iz 2019. godine, s obzirom da je stupio dana 19.3.2019. godine. Taj zakon je nepovoljniji za tužioca, pa je sud donio pogrešan zaključak u pogledu zakonitosti osporenog akta. Predložio je da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, tužba uvaži i osporeni akt poništi na način da se umjesto privremenog rješenja doneše rješenje, kao u tački 1. dispozitiva osporenog akta, a u tački 2. da se licenca produžava na period od 10 godina i vrijedi do 17.3.2029. godine.

U odgovoru na zahtjev tuženi osporava sve navode zahtjeva, a podržava razloge osporenog akta i pobijane presude predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa proističe da je tužilac, dana 14.9.2018. godine, u skladu sa odredbom člana 18. stav 3. Zakona o igramama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/12) podnio zahtjev za produženje licence prije isteka šest mjeseci, a koja mu je odobrena rješenjem tuženog broj: ... od 16.3.2009. godine za priređivanje kladioničkih igara na sreću, sa rokom važenja od 10 godina. Odlučujući o tom zahtjevu Uprava... je donijela zaključak broj: ... od 14.3.2019. godine, kojim je isti odbacila, kao neblagovremen, pa je tuženi, rješenjem broj: ... od 18.4.2019. godine zaključak poništio, iz razloga što je utvrdio da je isti blagovremeno podnesen. Konačno je o tom zahtjevu je odlučio tuženi, privremenim rješenjem, te licencu produžio, ali je u stavu 2. dispozitiva odredio da licenca važi do 19.9.2019. godine,

uz obrazloženje da je, u međuvremenu, a dana 19.3.2019. godine, stupio na snagu Zakon o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/19), koji se shodno članu 119. tog zakona, ima primjeniti u konkretnoj upravnoj stvari i da je utvrđeno da tužilac nema dokaz Poreske uprave o izmirenim poreskim obavezama, kao i dokaz o odobrenom i sertifikovanom računskom sistemu i ispunjenosti prostornih i tehničkih uslova, pa kako podzakonski akti, kojima se propisuje tehnička ispravnost računarskog sistema, još nisu doneseni, da podnositelj zahtjeva u tom trenutku, bez svoje krivice, nije u mogućnosti da ispunji zakonom propisane uslove u pogledu posjedovanja tih odobrenja, zbog čega je izdato privremeno odobrenje.

Iako su tačni navodi tužioca da je Uprava... trebala blagovremeno odlučiti o zahtjevu za produženje licence za priređivanja kladioničkih igara na sreću, jer je tužilac taj zahtjev blagovremeno podnio, nije nezakonit osporeni akt tuženog, kojim je odobreno tužiocu produženje licence do 19.9.2019. godine privremenim rješenjem, o čemu je pravilne razloge dao nižestepeni sud. Ovo iz razloga što je pravilno primjenjena odredba člana 119. stav 3. Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/19), kojom je propisano da će se na postupke, započete do dana stupanja na snagu tog zakona, primjeniti odredbe istog, jer je stavom 1. tog člana propisano da su priređivači igara na sreću dužni da usklade svoje poslovanje i status sa odredbama tog zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu tog zakona, a stavom 2. je propisano, da licence i odobrenja, data na osnovu odredaba zakona koji je važio do stupanja na snagu tog zakona, ostaće na snazi ako ispunjavaju uslove propisane tim zakonom, u suprotnom, istekom roka iz stav 1. tog člana, licence po zakonu prestaju važiti, bez vođenja posebnog upravnog postupka. S obzirom na takvo zakonsko određenje tužilac bi morao uskladiti svoj status i poslovanje u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu tog zakona, koji je stupio na snagu 19.3.2019. godine, te bi i licenca, da je produžena prema odredbama Zakona o izgrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 111/12) u istom tom periodu bila podložna reviziji, ili bi po isteku roka od 6 mjeseci prestala važiti. To znači da su istiniti navodi u zahtjevu da Uprava... nije postupila na zakonit način, jer nije odlučila o blagovremeno podnesenom zahtjevu za produženje licence u roku od 6 mjeseci, prije njenog isteka, ali je pravilan zaključak nižestepenog suda da takav propust te uprave nema uticaja na zakonitost osporenog akta, koji je privremenog karaktera, kada postoji zakonska obaveza tužioca da uskladu svoje poslovanje, status i licencu prema uslovima iz Zakona o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/19), koji je u međuvremenu stupio na snagu.

Zbog svega navedenog valjalo je zahtjev odbiti, jer se nisu ostvarili osnovi iz člana 35. stav 2. ZUS u pobijanoj presudi, zbog čega je odlučeno, kao u izreci ove presude, na osnovu člana 40. stava 1. istog propisa.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić